

Krav om erstatning for bortkommet gods suspenderede ikke forældelsesfrist for toldkrav

Sø- og Handelsretten har i nyligt afsagt dom taget stilling til, hvorvidt et skriftligt krav om erstatning for bortkomst af gods også standsede forældelse for et krav om erstatning for toldafgifter. Retten fandt, at vareinteressens skriftlige krav udelukkende vedrørte bortkomst af godset, hvorfor det skriftlige krav ikke afbrød forældelsesfristen for toldafgifterne.

Sagen angik levering af produkter, der var bestemt til toldfrit salg ombord på fly. Produkterne bortkom dog, mens de var i transportørens varetægt, hvilket medførte at vareinteressen var forpligtet til at betale told for produkterne. Erstatningskravet for bortkomst blev forligt mellem vareinteressen og transportøren, hvorfor der kun var tvist fsva. toldkravet.

Det var mellem parterne ubestridt, at forældelsesfristen for toldkravet på 1 år begyndte at løbe den 8. april 2017, som var 30 dage efter den aftale leveringsdato, jf. CMR-lovens § 41, stk. 2, litra b. Den 14. marts 2017 rettede vareinteressen imidlertid henvendelse til transportøren per e-mail, hvor man havde vedhæftet en "claim form" angående det bortkomne gods. Den vedhæftede "claim form" indeholdt ikke et krav for toldafgifter. I e-mailen anmodede vareinteressen dog transportøren om at blive henvist til et relevant toldkontor, der kunne bistå med toldproblematikken, som følge af godsets bortkomst. Parterne var i sagen enige om, at henvendelsen den 14. marts 2017 standsede forældelsesfristen for erstatning for varernes bortkomst, men var uenige om forældelsesfristen for toldafgifterne også blev standset ved e-mailen.

Vareinteressen gjorde gældende, at e-mailen den 14. marts 2017 afbrød forældelse, idet CMR-lovens § 41, stk. 3 ikke stiller krav om fiksering eller specificering af et bestemt fordringsbeløb i det skriftlige krav for at afbryde forældelsen af krav om erstatning for godsets bortkomst, eller toldafgifter.

Transportøren bestred, at e-mailen den 14. marts 2017 afbrød forældelse for toldkrav, idet e-mailen ikke indeholdt et krav på toldafgift.

Sø- og Handelsrettens afgørelse

Sø- og Handelsretten kom frem til, at kravskrivelsen den 14. marts 2017 ikke afbrød forældelsesfristen for krav på toldafgift. Eftersom det ikke var bestridt, at forældelsesfristen for toldkravet begyndte at løbe fra den 8. april 2017, dvs. 30 dage efter den aftalte leveringsdato, var vareinteressens krav på toldafgift forældet, jf. CMR-loven § 41. Derfor blev transportøren frifundet.

NJORD Law Firms bemærkninger

Dommen viser – i stil med tidligere afgørelser – at førend der kan ske afbrydelse af forældelse i henhold til CMR-lovens § 41, stk. 3, så skal en række formkrav som minimum være opfyldt. Dette indebærer et krav om skriftlighed, en angivelse af det beløb der kræves, og en angivelse af det beskadigede gods. Det er eksempelvis ikke, hvis der blot er tale om en henvendelse, hvor det angives, at man vil holde fragtføreren ansvarlig for en skade/bortkomst, da dette anses som en reklamation, der ikke medfører afbrydelse. Et krav må som minimum angive det beløb, der kræves, for at kunne afbryde forældelsesfristen.

Det bemærkes, at kravet om skriftlighed efter CMR-lovens § 35, stk. 1, der angår rentekrav, skal forstås på samme måde som kravet om skriftlighed i § 41, stk. 3.

ULLA FABRICIUS
ADVOKAT (H), PARTNER

(+45) 77 40 10 12
UF@NJORDLAW.COM